

GS 583

Trenne Nya och Möjsamma

S i f o r ,

Den Första:

Tröstlös en Herde på Hafs-
stranden står &c.

Den Andra:

Gubben Didrichs handlinger i första Giflet:

Gubben Didrich war en man &c.

Den Tredje:

Gubben Didrichs handlinger i sista Giflet:

Didrich &c. &c. &c. samt et år, &c.

Alla tre sjungas under bekanta toner.

Härjemte följer:

Gidei. Commis till min Son Göran.

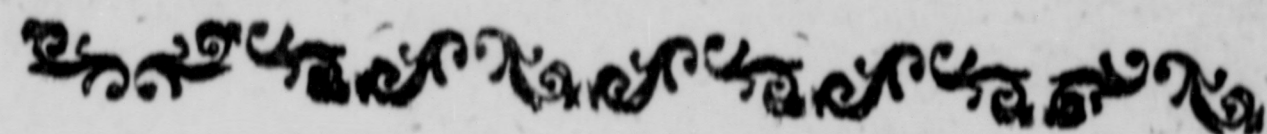
Kära Göran jag går hådan, &c.

GAHLEN, 1816,

Tryckt hos P. C. Wymars Enka.

Kostar 1½ Rik Banco.

Trösklids en Herbe på hafsstranden står
Gråter en bortrest Herdinna,
Dagat på henne och Gartyget går,
Men ad' de försvinna.
Såfångt lyfnar han att böra bes' röst;
Safwets tomma rymd blef Uslingens tröst:
I som lant wänstopen gråten;
Kännen den saknad som sårar hans bröst.
Där han står förlåten.

2. So huru ömt han begråter sin nöd,
Tomhet regerar hans hjerta;
Hela naturen är tystnad och död,
Med hans Meliserta,
Himmel hwarför gaf du mig då en wän
Da' du dock så hastigt tog den igen;
Blecken i blomstrande Lunder.
Näcktergal, ad' med mig saknaden län
Af ljuswa flunder.

3. Ad'! Meliserta hwad nöjen jag njöt
Då wid din sida jag lekte;
Då jag små blomstren fick strö i dit stöt,
Då lamben du smelte.
Ad' hur himmels sött jag sof wid dit bröst
Ad' hur ljustigt Parken härma din röst,
Ad' hwad sötjusning jag lände,
Då jag fick lyssa din hand till min tröst,
Då du dig bortwände!

4. Men

4. Men denna glädjen var wanskelig och
 Ryfen i ödsliga stränder: (kort,
 Min Meliserta och hon har rest bort,
 Till långwäga Länder.
 All min fröjd i lifwet från mig bortfar,
 Himmel henne dock från olyckor spar;
 Och hwad din bortgång mig sårar,
 Det wet de Panter jag af dig har qwar,
 Belönar jag med Tårar.

Den Andra:

Gubben Didrich war en man,
 Klok, som så wäl skulle finnas;
 Och en plågsed hade han,
 Som är wärd att minnas:
 Just som den wille, all werlden fick rust
 Aldrig man fann honom sucka och pus
 Sällan des röst klämde fram något och!
 Didrich bara teg och drack, ::

2. Didrich hade och en Fru
 Första året dräplig qwinna.
 Skilnad sen på förr och nu,
 Didrich fick besinna.
 Allt som Matronan fick ister på magen,
 Sneste hon Gubben och skärpade Lagen,
 Tillade Gubben mång Lyttin och lach,
 Didrich bara teg och drack, ::

3. Didrichs bröstarminge Jöns
 Virtuos på lam och giga,

Snat.

Snattade sin grannes höns,
 Ålftade hans plga.
 Didrich en gång smälde Junker på filten,
 Mor kom så till och förswarade pilten;
 Didrich försigtigt sin rygg undanstod,
 Kröp i wrån och teg och drack, ::

4. Gamla Didrich stackars mes
 Hade och en enda dotter,
 Som af Bibel och Calches
 Gjorde papilotter.
 Grestade tången wid fjette budordet,
 Fick en gång twillingar hastigt wid bordet,
 Då swor Fru Didrich som Ryß och Cosack,
 Didrich bara teg och drack, ::

5. Didrich stuffad inom hus,
 Ran man wäl förtänka Gubben,
 Teg sig jemt et afson-rus
 Kneckan ser på flubben.
 Hängde sin hatt på den wanliga spiken,
 Ganska försigtigt gaf hin politiken,
 Och när det gälde sligt wärdeligt snack,
 Didrich bara teg och drack, ::

6. Didrich med sit gråa hår,
 Och med ölet spilt på bakan,
 Ändelig läggas uppå hår
 Säg den hulda Makon.
 Didrich så något följade lifet till choret
 Myrte och tvekte just om sig med floret,
 Styndade hem och spenderade rack,
 Sjöng i glädje, sjöng och drack, ::

Den

Den Tredje:

Didrich Gelling jämt ett år,
 Torde ej på gistas tänka,
 Et, tu, tre han tycke får
 Till en brundgd Enka,
 Gubben så småddgd och släter om hakan
 Gjorde besök åt tillkommande makän
 Puderad sirlig med scharlakans frack;
 Såg på Judit, teg och drack, ::

2. Didrichs Gästind röd och varm,
 Med Corsett och gula tofflor,
 Allt för tadt med öppen barm,
 När hon bakte wofflor.
 Pratade gerna om gamla surdegen,
 Råttet och lustarna; war någodt egen,
 Spådde i kaffe om Herrar och pack;
 Didrich bara teg och drack, ::

3. Didrich i rosett peruß,
 Står med Judit under pällen,
 Som af bakelse blef sjuk,
 Första bröllops-qwällen;
 Judith befriad från snärlif och fjolen,
 Släcker i tyfhet till Gumman med stolen:
 Rådde en flicka med wända och pragt;
 Didrich bara teg och drack, ::

4. Didrich i sin Farfars stol
 Satt och waggade den lilla;
 Filade en trå-stol,
 Väste sin Postilla.

Ju.

Judith, beryktad för ondliga häfwer,
 Sprang efter Presten med ställiga gåfwor;
 Didrich som såg hwar sig felet bestack,
 Teg och waggade och drack, ::

5. Didrich mid en finlad mugg,
 Med en lappsko uppå foten,
 Gulnar efter hand i mjugg,
 Stinn af waltusfoten.
 Lörstar, purerar, astoppas och bigtas,
 Dricker och dör och bestedligen pristas,
 Judit hon förade med dot och svart ladt,
 Didrich som ej mera drack, ::

F i d e i = C o m m i s
 Till

Min Son Göran.

Nära Göran jag går hådan,
 Men jag först dig gifwa vill
 Mågra lärdomar, emedan
 Jag är Ruld att du kom till.
 Wärm dig pojke när du fryser.
 Att, när du har mat och smak.
 Gläd dit ljus när solen lyser.
 När det rågnar söt dig taf.
 Har du mycket brottom ila,

Eds.

Erötnar du, bryt af dit lopp.

Är du sömnig, gå till hvila,

Du sofwit ut, slig opp.

Är dit hus dig ej förnija,

Wäl! begif dig härifrån.

Reds du wid att ute dröja,

Wäl! gack hem igen min Son

Är du sjuk, till Docktorn hafa,

Är du frisk, behåll din plåt.

Har du mycket rostat, skratta,

Är du mycket sorgsen, gråt

Gly den fara, dig försträcker,

De behag dig bjudas njut,

Det så länge lifwet räcker,

3. Står Glöm ej då när det är slut.

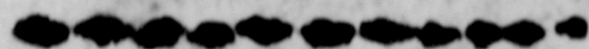
Son Du skall wist med dessa seder,

Så din werld igenomgå.

Lusenbe wara wiß derpå.

Leswa der med största beßer,

Utan större konst, än så.

Symbol 10. Förlagan svårläslig
Original difficult to read